

BECSY ANDRÁS

## A harmincas asszony



Vádaskodott és magát védte,  
végül (végre/végleg?) kikapcsolta  
a telefonját, én meg azóta:  
null-hat-harminc..., de ma, fenébe,

nem megy, mi is volt mobilszáma,  
néhány nyomógomb, látszik, elkopott,  
de hogy a sorrendjük, a megszokott,  
melyik mi után jött, hiába,

az ujj sem engedelmeskedik,  
csak bóklászik a billentyűzeten,  
ezerszer ütötte le pedig,  
táncolta el magánszámát nekem.

Én is kopok, érzem: ő is keres,  
a harmincas asszony. (Vagy hetvenes?)

## A szeretet



A palack csőrén át kibújjik  
az édesítőcsepp, s a konyha  
fenyőszínét magába oltja,  
melytől telt gömbbé érve hullik

a csésze gőzén túli tóig,  
de mielőtt aljára érne,  
a kávé porcelán mélyére,  
a feketében feloldódik.



*Az első történetet kéne  
valamikor valahogy utol-  
érni, mikor még kristálycukor  
csobbant a még nem instant lébe,*

*s szerelemmel tálalta Anna  
– mert már csak szeretettel adja.*

## *Doboz*



*Fejének nyomát párna  
vigyázza még itthon,  
ezerféle lim-lom  
maradt rám most utána.*

*Egy gyufásdoboz onnan,  
egy képeslap innen,  
ládában már minden,  
felírva, hogy mi hol van.*

*Csak kacat vagyok én is,  
az ő szenvedélye,  
dobozoló fétis,  
s mert magamban is hordom:*

*úgy tűnt, sosem lesz vége,  
kétszer kellett pakolnom.*